

at Renten er fri i Gjældsforhold i Almindelighed. Naar man nu hævede denne § 1 efter det ærede Medlems Forslag, vilde Resultatet blive dette, at saa vidt man maatte egentlig ikke, hvad der skulde siges at være Reglen med Hensyn til Renteforhold her i Landet. Spørgsmaalet vilde da blive det, naar det Forhold, der var givet ved denne § 1, var salbet bort, om man da var vendt tilbage til den gamle Tilstand, eller hvad der overhovedet skulde siges at gjælde i den Henseende. Den Vej kan man altsaa slet ikke gaa. Men naar det ærede Medlem fremdeles argumenterer saaledes, at, naar vi forandre denne Bestemmelse i Loven af 6te April 1855 § 1, som gjør en Undtagelse med Hensyn til Rentens Frihed for Ublaar i faste Eiendomme, naar vi forandre den saaledes, at vi nu sige: fremtidig maa der uden Bevilling svares indtil 6 pSt. Rente af Laan i faste Eiendomme, saa vilde det være det Samme som at sige, at der fremtidig heller ikke kan være Tale om, at 4 pSt. skulde være den almindelige Rentefod i de Undtagelsstilfælde, der maatte karakteriseres som saadanne efter Loven af 1855, da kan jeg heller ikke være enig med ham deri. Thi, som jeg før har sagt, uagtet Hovedreglen i Loven af 1855 jo er den, at der ikke skulde gjælde nogen bestemt Rente i Gjældsforhold i Almindelighed, uagtet altsaa 4 pSt. er bortfalden som lovbestemt tvungen Rente for Gjældsforhold i Almindelighed, har man dog ikke i Praxis været i mindste Tvivl om — jeg mener dermed Praxis, som den er udøvet af Domstolene i Tidsrummet fra 1855—81 —, at 4 pSt. fremdeles var at anse som den almindelige, normale, legale Rente, der maatte komme til Anvendelse i alle Tilfælde, hvor der ikke udtrykkelig var vedtaget en anden Rente; og naar nu en saadan Lov maatte indføre, ikke den samme, men en noget lignende Frihed, hvad Renten angaar ved Ublaar i faste Eiendomme, ser jeg ikke, hvorfor man mere i dette Tilfælde end overfor de almindelige Gjældsforhold skulde komme bort fra den Anskuelse, at 4 pSt. fremdeles maa anses som den normale Rente, naar ikke udtrykkelig noget Andet var vedtaget. Tingen er, at min ærede Kollega synes noget at overse det, som har haft sin Betydning i dette Forhold, den historiske Udvikling. Man har haft en almindelig lovbestemt Rente af 4 pSt. Forsaavidt nu Lovgivningen løsner Baaudet i denne Henseende, kommer bort derfra, maa man erkjende, at man forsaauidt er sluppen bort fra de 4 pSt. som den normale Rente, men kun — det er stadig det, der bliver tilbage — hvor ikke udtrykkelig noget Andet er vedtaget. Derfor maatte 4 pSt. vedblivende anses for den normale Rente, hvor ikke udtrykkelig Andet var bestemt; medmindre Loven sagde, ikke blot at det skulde være tilladt at tage mere end 4 pSt., men at fremtidig skulde noget Andet end 4 pSt.

være den almindelige Rente. Men derpaa gaar Lovforslaget ikke ud.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) har begjært Ordret for fjerde Gang; under Forudsætning af Thingets Samtykke (Ophold) giver jeg det ærede Medlem Ordret.

Suel: Jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at den sidste ærede Tale fuldstændig har misforstaaet mig, naar han troede, at jeg ønskede, at man udtrykkelig skulde ophæve Loven af 6te April 1855, § 1. Ivertimod, jeg kæmper for, at Tilstanden skal blive, som den har været hidtil. Jeg siger kun dette, at, dersom man hæver den, saa er det med det ærede Medlems Tilladelse en Selvfølge, at saa bortfalder 4 pSt.s Renten aldeles. Den er bortfalden for løse Laan, og den vil bortfalde for Laan i faste Eiendomme. Naar man altsaa vedtager det Lovforslag, som den ærede Minister her har foreslaaet, saa gjør man i Virkeligheden det Samme, som om man havde sagt: § 1 i Loven af 6te April 1855 er ophævet. Det er kun det, jeg har villet betone, at enten man ophæver en Lov direkte eller ad indirekte Vej, som man her vil, bliver Følgen den samme.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Th. Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden (Krabbe): Tiden er for langt fremrykket til Foretagelse af de følgende Sager, hvorfor jeg skal standse her.

Folketingsmandene for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og Solhæl Amts 3die Valgkreds (Tauber) have anmeldt, at de med Thingets Samtykke agte at stille følgende Forespørgsel til Indenrigsministeren: „Vilke Forholdsregler agter den høitærede Indenrigsminister at tage til Forebyggelse af, at sygt svenst Kvæg indføres her i Landet eller indføres i England sammen med dansk Kvæg?“